de la pèrdua de l'esment de paraula sufixada en *comellar* (pronunciada «comellà») i, per tant, tractada simplement com un qualsevol dels mots acabats en vocal tònica.

Fent concurrència amb *coma*, a l'Alt Vallespir (sobretot a la vall de Prats de Molló), al Conflent, als Aspres i àdhuc a la Cerdanya (és a dir, al voltant del Canigó), trobem el derivat *comal*, modernament usat més aviat segons la forma *comall*. El nom *comal*, però (si més no al Vallespir), seria reservat per a les comes on s'esdevé una confluència de barrancs. Segons Bosch de la Trinxeria, el nom *comal* es dóna a un «confluent de dos torrents que davallen d'una coma; també's dóna lo nom de *comal* als petits corregots lleugerament enclotats, qual aygua corre en llit de glebes y crucíferes; comalet diminutiu de comal» (DECLC).

De *comal* deriva el col·lectiu augmentatiu *comalada*. Coromines ens adverteix que en el topònim canigonenc homònim hi ha pura coincidència, perquè aqueix prové directament del conjunt *Comma Lata*, o sia, 'coma gran o ampla', tal com és dit l'indret en documents dels segles IX i X.

Esmentarem finalment el terme *llau*, mot, no cal dir-ho, etimològicament dispar de *coma* però que semànticament li és afí. Gairebé geosinònim[1] de *coma*, és una paraula ben popular en una ampla franja que va de la Noguera Ribagorçana al Segre mitjà, i que comprèn, per tant, tot el sud del Pallars Jussà. A la vall de Barcedana, per exemple, totes les barrancades que baixen del Montsec són llaus. De fet, en aquests llocs, no substitueix completament la paraula *coma* però tendeix a fer-ho. Coromines comenta que, a Montcortès de Pallars, de la partida enregistrada en el cadastre com a *Comelletes*, la gent en diu les *Llauetes*.

Caracteritzant millor què és una *llau*, o, si més no, com són els indrets coneguts amb aquest nom, direm que les llaus són solcs del terreny habitualment secs (excepcionalment amb un petit corrent d'aigua) i, llevat d'algun cas, de poca llargària. Són indrets, per altra banda, terrosos o pedregosos, ja que s'hi canalitza l'aigua quan plou, i això fa que prenguin generalment un aspecte com d'erm esbotzat.

[1] *Geosinònims*: Sinònims que no comparteixen una mateixa àrea de distribució i que, per tant, no competeixen en un mateix territori. És el cas, per exemple, de les parelles *escombra* i *granera* o *càntir* i *selló*, en les quals el primer membre de cada parella és propi del català oriental i, el segon, del català occidental.

A plaça

per Josep Baiget

En el text que ve a continuació hi ha deu correccions a fer. Abans de mirar les solucions, escrites al capdavall, proveu d'adjudicar-vos, sobre deu, tants punts com pugueu. Però compte!: si feu una esmena impròpia, en perdeu un, de punt. Au!, som-hi.

—Bon dia, senyora Pepeta.
—Hola, senyora Carme. Què desitja?
—Voldria pepinos; oi que en té?
—I tant! Què li sembla aquest tan gran?
—M'agrada. I què val?
—Per a vostè, vint-i-dugues pessetes.
—Que car! Avui no es pot anar a plaça: tot puja.
—Ja ho pot ben dir, ja. Alguna cosa més?
—Sí. Posi'm mig quilo de fresons. El meu marit se'ls menja molt a gust; això que no li convenen massa per la seva malaltia.
—Què té?
—No me'n recordo; un nom que mai havia sentit dir; però tant se val.
—Res més?
—Per avui, no. Adéu-siau.
—Passi-ho bé, senyora Carme.

SOLUCIÓ:

~~pepinos~~	= cogombres
~~fresons~~	= maduixots
~~tan gran~~	= tan gros
~~a gust~~	= de gust
~~què val~~	= quant val
~~no li convenen massa~~	= no li convenen gaire
~~vint-i-dugues~~	= vint-i-dues
~~enfermetat~~	= malaltia
~~tot puja~~	= tot s'apuja
~~mai havia sentit dir~~	= mai no havia sentit dir

BRICOFUSTA©

Es distingeix pel bon servei als seus clients i per la qualitat i diversitat dels seus productes

— Un assortiment ric i divers en ferreteria.
— Els més variats elements domèstics.
— En fusteria, tot el que vulgueu a les mides que desitgeu.
— Pintures i vernissos de totes classes.
— I un llarg etcètera de mai no acabar

València, 497 • 08013 Barcelona • Tel. 265 90 15